

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3269/2019
24.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Велимир Липован, адвокат из ..., против туженог ДОО „Ekology Action“ Kikinda, са седиштем у Кикинди, чији је пуномоћник Миодраг Влајнић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1500/19 од 24.06.2019. године, у седници одржаној 24.12.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1500/19 од 24.06.2019. године, као о посебној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1500/19 од 24.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди П1 261/17 од 14.02.2019. године, ставом првим и другим изреке делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх исплати износ од 80.000,00 динара, за претрпљене физичке болове 120.000,00 динара, за душевне болове због умањења животне активности 120.000,00 динара и на име накнаде материјалне штете износ од 5.710,54 динара, са законском затезном каматом од 14.02.2019. године, као дана пресуђења, па до исплате. Ставом трећим изреке, од досуђених износа на име претрпљених физичких болова и страха и душевних болова због умањења животне активности и наружености, тужбени захтев је одбијен као неоснован. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 116.843,80 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1500/19 од 24.06.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена жалба тужиоца и преиначена првостепена пресуда, тако што је обавезан тужени да тужиоцу поред досуђених износа на име накнаде нематеријалне штете исплати износ од још 20.000,00 динара за претрпљени страх, износ од још 30.000,00 динара за претрпљене физичке болове, износ

од још 80.000,00 динара на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности, као и да му поред досуђеног износа накнаде материјалне штете исплати износ од још 1.424,63 динара, са законском затезном каматом на наведене износе од 14.02.2019. године до исплате. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у првостепеној пресуди, тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка поред досуђеног износа исплати износ од још 15.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, жалбе парничних странака су одбијене у преосталом побијаном делу и првостепена пресуда је потврђена. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 24.428,50 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. ЗПП.

Према новелираној одредби члана 404. став 1. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да је спорно правно питање, питање подељене одговорности, везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Парнични поступак покренут је 07.11.2017. године, ради накнаде штете, а вредност предмета спора побијаног (одбијајућег) дела правноснажне пресуде износи 1.054.186,09 динара.

С обзиром да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази законом прописани новчани лимит за дозвољеност ревизије, ревизија је одбачена као недозвољена према члану 403. став 3. ЗПП. Осим тога, првостепена пресуда је преиначена у корист тужиоца, као подносиоца ревизије и његово право, као

право странке у поступку, преиначењем није ускраћено ни смањено, тако да ревизија није дозвољена ни према одредби члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, којим је прописано је да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Из наведених разлога на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке решења.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић